

## [Boligministeren.]

statslige og andre myndigheder. Hvis det ærede medlem har læst bemærkningerne til § 1, stk. 2, vil han se, at man ikke har søgt at skjule, hvem man har tænkt på. Der er nævnt statsbanerne, vej-, kloak- og fredningsmyndighederne. Her har det folkevalgte element også for nogle af disses vedkommende indflydelse på, hvem der bliver tale om, og det er ikke tanken, at repræsentanterne for staten vil komme i overtal.

Lad mig her henvise til, at det ved fremsættelsen af lovforslaget blev præciseret, at det vil blive sikret, at udvalget sammensættes med en overvejende kommunal repræsentation, og heri ligger, blev det sagt, naturligvis en væsentlig garanti for, at man ikke forsøger at gå det kommunale selvstyre for nær. Der er altså ikke på nogen måde tale om at skyde det folkevalgte råd ud, man kan sige tværtimod, og jeg vil endda sige, at skulle det vise sig påkrævet med den repræsentation, der kan blive tale om fra anden side — jeg ved jo ikke, hvilke ønsker der kan fremkomme under udvalgsforhandlingerne eller på et andet tidspunkt — ja, så kan vi udvide antallet af de kommunale repræsentanter, således at man i hvert fald sikrer sig, at det folkevalgte råd er i overtal.

Når det ærede medlem mener, at det i lovforslagets § 5 rent ud siges, at det er meningen, at man ud over at foretage en planlægning skal lade staten købe arealer, sådan at den behersker udviklingen med hensyn til tid og økonomi, er det at stille tingene på hovedet. Når det ærede medlem bruger denne vending, at der ud over planlægningen også er tale om opkøb af disse arealer, er det, som om der er tale om to af hinanden uafhængige faktorer, altså som om planlægningen er én funktion og købet en anden funktion.

Må jeg hertil sige, at hvis man læser § 5 — hvis altså det ærede medlem læser den én gang til — vil det fremgå, at det, der er tale om, er, at det udvalg, der nedsættes, kan afgive indstilling om, at boligministeren med bevillingsmyndighedernes tilslutning erhverver sådanne arealer i det af planlægningen omfattede område, som det af hensyn til områdets hensigtsmæssige

udbygning må være nødvendigt; det vil altså sige, at det til at begynde med er — hvis jeg må gentage — det folkevalgte element, der foretager denne indstilling til boligministeren; først når denne har opnået bevillingsmyndighedernes tilslutning, kan der blive tale om, at købet foretages. Men det står naturligvis i forbindelse med planlægningen, det er ikke en funktion i sig selv. Hvis det er en bemyndigelse, ved jeg ikke, hvad en bemyndigelse er.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på det ærede medlems betænkeligheder, men blot nævne, at jeg den 28. april havde et møde med repræsentanter for Københavns Amts Sognerådsforening, der mødte ved sin formand, borgmester Fenneberg, og sin næstformand, borgmester Valdemar Hansen, og for Sognerådsforeningen i Gammel Roskilde amt, hvor forretningsudvalget mødte ved formanden, sognerådsformand Eliassen, fhv. sognerådsformand Aage Jensen og sognerådsformand Chr. Rasmussen. Der blev ved dette møde fra en af de repræsentanter, der var ordfører for Københavns Amts Sognerådsforening, givet udtryk for tilfredshed med, at boligministeriet havde taget dette initiativ for en helhedsplanlægning på området, og denne ordfører fandt det meget vigtigt at understrege, at det var af stor betydning, at der skabtes et organ, som kunne fastlægge hovedlinjerne for områdets udbygning. Det understregedes videre, at i udviklingsplanen for Københavns amt havde man ofret for lidt tid på spørgsmålene om tidsfaktorerne og kommunernes økonomiske muligheder for at leve op til denne plan, og derfor var man tilfreds med, at der i lovforslaget nu var skabt mulighed for at tilvejebringe en plan for tidsfølgen i Køge Bugt-områdets udbygning. Endelig udtaltes tilfredshed med, at udvalget havde til opgave at bistå kommunerne med planernes administration for hovedlinjernes vedkommende, mens man var opmærksom på, at kommunalbestyrelserne i øvrigt i princippet skulle bevare deres myndighed i henhold til byplanloven og bygningslovgivningen.

Jeg tror, at det ærede medlem på ganske afgørende punkter — det samme gælder det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen — har misforstået ideen og tanken i dette